

صحيفة الحسين عليه السلام

[193] توئی آنکه پشتیبانی کردی، توئی آنکه کمک نمودی، توئی آنکه دستگیری کردی، توئی آنکه یاری نمودی، توئی آنکه شفا دادی، توئی آنکه سلامتی عنایت کردی، توئی آنکه گرامی داشتی، خجسته و برتر گردیدی، پس سپاس جاودانه از آن توست، و شکر همواره تو را سزااست. پس معبودا ! من اعتراف کننده به گناه هم هستم پس آنها را ببخشای، منم آنکه بد کردم، منم آنکه خطا کردم، منم آنکه همت به بدی کردم، منم آنکه نادانی نمودم، منم آنکه غفلت کردم، منم آنکه سهو و خطا کردم، منم آنکه به غیر تو اعتماد کردم، منم آنکه دانسته بد کردم، منم آنکه قول دادم، منم آنکه بد قولی کردم، منم آنکه پیمان شکنی نمودم، منم آنکه اقرار کردم. پروردگارا ! به نعمتت بر من و نزد من اعتراف کرده و از گناهانم رجوع می کنم، آنها را بیامرزد، ای آنکه گناهان بندگان را به او زیان نرسانده و او از طاعتشان بی نیاز است و هر کدام که عمل صالح انجام دهند را با رحمت و یاریش موفق می گرداند، بارالها و معبودا حمد شایسته توست. بارالها ! امرم فرمودی نافرمانیت کردم، ونهی کردی مرتکب گردیدم، از اینرو به گونه ای گردیده ام که نه بی گناهم تا عذر بخواهم و نه قدرت دارم
